

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Den 2. maj 1995

Skatteministeriet

Ved skrivelse af 7. april 1995 (j.nr. 8.94-231-90) har Skatteministeriet anmodet Justitsministeriet om en udtalelse vedrørende Folketingets Skatteudvalgs spørgsmål nr. 8 (L 186 - bilag 8).

Skatteudvalgets spørgsmål nr. 8 har følgende ordlyd:

»Ministeren bedes fra justitsministeren indhente en redegørelse, som belyser de konkurrenceretlige problemer, som lovforslaget rejser i relation til EU's bestemmelser på konkurrencerådet.«

I den anledning skal Justitsministeriet udtale følgende:

Lovforslag L 186, forslag til lov om afgift af bekæmpelsesmidler, rejser en række spørgsmål i forhold til EU's konkurrenceregler.

Ved lovforslaget foreslås indført en afgift på alle bekæmpelsesmidler, der er godkendelsespligtige efter lov om kemiske stoffer og produkter. Samtidig er der fremsat forslag om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 4. december 1990 og om ændring af lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 462 af 26. maj 1994 (bemyndigelsesloven).

Ved disse to lovforslag foreslås, at landbrugserhvervet kompenseres for afgiften på bekæmpelsesmidler igennem en suspension af en del af den amtskommunale grundskyldpromille. Denne grundskyld har hidtil finansieret promilleafgiftsfondene for landbruget og for gartneribrug og frugtavl samt miljøforbedrende investeringer i landbruget. Promillefondene finansieres i stedet af bekæmpelsesmiddelafgiften. Det er endvidere hensigten, at Landbrugs- og Fiskeriministeriet kompenseres for bortfaldet af promillemidlerne igennem en overførsel af en del af provenuet fra bekæmpelsesmiddelafgiften.

Der kan rejses spørgsmål om, hvorvidt lovforslagets regler om prismærkning m.v. er forenelige med EF-traktatens art. 85 og 86 om forbud mod virksomhedernes konkurrencefordrejende aftaler m.v. og deres misbrug af dominerende stillinger. Efter lovforslagets § 6, stk. 1, skal afgiftspligtige varer forsynes med et af de statslige told- og skattemyndigheder fremstillet prismærke, der angiver afgiftskategori samt varens højeste detailpris til den endelige forbruger (prismærkeprisen) inklusive den særlige bekæmpelsesmiddelafgift og moms. Der indføres forbud mod at sælge varerne til højere pris end prismærkeprisen, jf. lovforslagets § 6, stk. 2.

EF-traktatens art. 85 og 86 retter sig efter deres ordlyd alene til private virksomheder. Det følger dog af EF-Domstolens praksis, at bestemmelserne sammenholdt med loyalitetsforpligtelsen i art. 5, stk. 2, og art. 3 litra g) ikke desto mindre forpligter medlemsstaterne til ikke at indføre eller opretholde foranstaltninger, som kan ophæve disse konkurrencebestemmelseres tilsigtede virkning, jf. f.eks. sag C-379/92, Matteo Peralta, Saml. 1994, side 3453, præmis 21.

EF-Domstolen har præciseret, hvad der nærmere ligger i medlemsstaternes forpligtelser efter art. 85 og 86, jf. art. 5, stk. 2. Ud fra EF-Domstolens afgørelser i sag C-2/91, Meng, C-185/91, Reiff og C-245/91, Ohra, domme af 17. november 1993, endnu utrykt i samlingen, kan en medlemsstat formentlig indføre enhver form for konkurrencebegrænsende lovgivning under forudsætning af, at staten selv forestår administrationen af lovgivningen, og at der ikke allerede foreligger en lignende aftaleretlig regulering mellem virksomhederne. Lovgivningen må ikke have til formål at begrænse konkurrencen og dermed art. 85 og 86. Der skal således være en saglig begrundelse for den indførte konkurrencebegrænsning.